

Р Е Ш Е Н И Е №41

гр. Перник, 03 април, 2012 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично съдебно заседание на тринадесети март две хиляди и дванадесета година в състав:

Съдия: Стефан Станчев

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 28/2012 г. по описа на Административен съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във връзка с чл. 84, ал. 6 от СК.

Образувано е по жалба на И.К.К.,***, с настоящ адрес Перник, кв. Хумни дол срещу Заповед № ЗД-РД 01/137 от 27.12.2011г. на Директора на Регионална дирекция за Социално подпомагане - Перник. Жалбоподателката твърди, че заповедта е незаконосъобразна, тъй като тя има желание да отглежда и възпитава детето си – Н. И. К.***, р. 17.VI.2005 г., поради което моли съдът да я отмени. С посочената заповед административният орган е разпоредил роденото през 2005 г. дете от жалбоподателката да бъде вписано в регистъра на деца за пълно осиновяване. В съдебно заседание жалбата се поддържа от оспорващата, като твърди, че има условия да се грижи за детето.

Ответникът по жалбата - Директорът на Регионална дирекция за Социално подпомагане - Перник, чрез процесуален представител, оспорва основателността на жалбата и моли съдът да я отхвърли, тъй като обжалваният акт е законосъобразен.

След преценка на събраните доказателства, съдът приема от фактическа страна следното:

Детето Н. И. К.*** е родено на от майка И.К.К.***. Майката е пълнолетна и по делото няма каквито и да било данни да е поставена под пълно или частично запрещение. Произходът по баща е неустановен, видно от представеното по делото удостоверение за раждане на детето. От момента на раждането си до 2009 г. се предполага, че за него са полагани грижи от майката. С няколко съдебни акта, както и на основание заповед 074/6.VII.2009 г. на Директор Д “СП” Перник е постановено периодично детето да се отглежда в социален дом – ДДЛРГ “Радост”, с. Дрен, община Радомир. Със заповед № ЗД-802-0088/26.VIII.2011 г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" Радомир е било разпоредено детето да остане за отглеждане в Дом за деца – с. Дрен, а на основание този административен акт, РС Радомир е постанови детето да остана в дома за срок от три години., решение по гр. дело 1087/11 г. РРС. на основание чл. 27, ал. 1, във връзка с чл. 25, ал. 1, т. 2 и 3 от Закона за закрила на детето. Решението на районен съд е влязло в сила и в момента, за детето се полагат грижи от социалните служби във дома в с. Дрен.

С писмо № 32-94ИМ-0019/14.III.2011 г., Директорът на Дирекция "Социално подпомагане" - Радомир е уведомил майката на детето - жалбоподателката по делото, за необходимите действия които трябва да предприеме, за да бъде прекратено настаняването на Наталия в ДДЛРГ “Радост” с.Дрен, както и за последиците от неизвършването им. Писмото не е получено

лично от жалбоподателката, тъй като същата се е местила на различни адреси – от гр.Кюстендил в гр.Перник, за което социалните работници при изготвяне на плана за действие с детето и социалния доклад са направили необходимите отметки. В този смисъл е и поставянето на съобщение, препис от който е приложен по административната преписка. Следва да се отчете, че на оспорващата са били изпращани в предходен период и други такива писма, по които същата не е реагирала, съобразно указанията на административния орган.

Със обжалваната заповед № ЗД-РД 01/137 от 27.12.2011г. на Директора на Регионална дирекция за Социално подпомагане - Перник, издадена, на основание чл. 84, ал. 2 и 6 от СК, във връзка с чл. 11, ал. 1 и чл. 12, ал. 1 от Наредба № РД 07-7/5.X.2010 на МТСП, е разпоредено вписването на детето Наталия К. в регистъра за пълно осиновяване. Заповедта не съдържа мотивна част, но от приложенията изготвени от административния орган, както и от материалите по административната преписка, послужила като основание за издаването на заповедта за настоящия съдебен състав е безспорно установено обстоятелството, че детето пребивава в специализирана институция, където е настанено по съдебен ред, повече от година, а родителят на детето не е поискал прекратяване на настаняването или промяна на мярката за закрила с цел отглеждане на детето в семейна среда. Приложената молба от 12.IV.2010 г., с която оспорващата е искала да ѝ бъдат върнати трите деца, за които се полагат грижи в ДДЛРГ е изолирана, същата не е била уважена предвид следващи доклади и съдебни решения и не е годно доказателство, от което да се правят изводи, че майката е в състояние да се грижи за тези деца. Заповедта за вписване на детето в регистъра за пълно осиновяване не е била обжалвана от майката по административен ред. Към момента на приключване на устните състезания детето продължава да е настанено в специализирана институция, като от страна на майката и не правено формално искане за прекратяване на настаняването или за промяна на мярката за закрила с цел отглеждане на детето в семейна среда, въпреки декларираното желание пред съда в този смисъл. От приложенияте по делото декларации от Директора на ДДЛРГ се установи, че майката посещава детето в дома изключително рядко - два пъти, считано от датата на настаняването на детето в дома – 6.VII.2009 г. Не се установи наличието на инициатива от страна на майката за прекратяване на настаняването или за промяна на мярката за закрила по отношение на детето. Оспорващата не е в състояние да докаже наличието на възможност, стояща извън субективните нагласи и желания на майката да полага грижи за детето в семейна среда.

Въз основа на установеното от фактическа страна, съдът прави следните изводи:

Жалбата е подадена от лице, които има правен интерес, в законоустановения срок, срещу подлежащ на оспорване акт, поради което производството по делото е допустимо. Заповедта с правно основание чл. 84, ал. 2 от СК, която е предмет на настоящото производство, е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Заповедта съответства и на целта на закона, която е да се даде възможност на децата, чиито родители не полагат грижи за тях и фактически са се дезинтересирали от тях, да бъдат отглеждани и възпитавани в семейна среда чрез пълното им осиновяване от други лица посредством вписването им в регистъра. Съдът намира, че обжалваната заповед

съответства на материалния закон, тъй като са били налице предвидените в закона материалноправни предпоставки за издаването ѝ - детето е било настанено за отглеждане по съдебен ред в специализирана институция, майката на детето не е предприела действия за прекратяване на настаняването или за промяна на мярката за закрила по отношение на детето с цел отглеждане на детето в семейна среда, въпреки, че е била надлежно уведомена за последиците от липсата на подобни действия. Такава инициатива не е предприета и към момента на приключване на устните състезания. Налице са изискуемите предпоставки по чл. 84, ал. 2 от СК, тъй като детето е настанено по съдебен ред в специализирана институция, където пребивава повече от две години и майката, която е единствения известен родител на детето, не е поискала прекратяване на настаняването или промяна на мярката за закрила с цел отглеждане на детето в семейна среда. Не се сочат никакви обективни причини за неизпълнение на задължението на майката да поиска прекратяване на настаняването на детето или промяна на мярката за закрила. В тази връзка обосновано съдът не е задължен да обърне внимание на факта, че въпреки устно декларираното желание от страна на майката същата е манифестирала пасивно поведение, по родителските си задължения. Не са предприети никакви мерки в тази насока, включително до приключване на производството, което за прецизност следва да се отчете като основание за приложимостта на разпоредбата на чл. 93, ал. 2 от СК. В пълно противоречие с декларираното намерение за отглеждане на детето е поведението на майката, която е посещавала детето рядко, като за периода 2009 г.- 2011 г., е установено, че е посетила детето общо два пъти, а веднъж го е вземала при себе си. Пред администрацията е правено искане за връщане на децата, както бе посочено по горе в мотивите. Това искане, преценено в съвкупност с другите фактически данни по делото-местенето на различни адреси, самонастаняването в негодно за обитаване жилище –/виж:оценка за потребностите на детето от 16.XII.2011 г. – п. VII и п. III от Социален доклад от 4.X.2011 г./ не може да промени крайния извод, че жалбоподателката не е в състояние да предостави на детето си необходимата сигурност и подкрепа.

Заповедта е издадена от компетентен орган съгласно чл. 84, ал. 6 СК. По изложените съображения съдът намира, че обжалваната заповед е законосъобразна и жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена. Разноски по делото не са претендирани.

Водим от горното и на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

Отхвърля жалбата на И.К.К. ЕГН *****,*** срещу Заповед № ЗД-РД 01/137 от 27.12.2011г. на Директора на Регионална дирекция за Социално подпомагане - Перник.

Решението подлежи на обжалване в четиринадесет дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Съдия:/п/